

Matematycy, którzy podpisali list otwarty są głęboko zaniepokojeni narzędziami bibliometrycznymi użytymi do podziału funduszy na badania statutowe. Środki, które otrzymał Instytut Matematyki są za niskie na pokrycie nawet najbardziej niezbędnych potrzeb młodej kadry naukowej oraz aktywnych naukowców naszego Instytutu. Jesteśmy przekonani, że algorytm użyty do wyznaczenia właśnie takiego podziału środków jest nieprzemysłany i niewłaściwy z następujących powodów:

- 1) Bibliometria to prymitywne narzędzie, oryginalnie służące pracownikom bibliotek jako narzędzie do wyznaczania czasopism, które powinny zostać zakupione. Nie była ona przeznaczona do oceny jakości pracy naukowców i obecnie wielu wybitnych i znanych naukowców protestuje przeciwko takiemu jej wykorzystaniu. "Peer evaluation" to najlepszy sposób oceny jakości badań.
- 2) Współczynnik "impact factor", a co za tym idzie również punktacja przyznana przez Ministerstwo, nie ma nic wspólnego z jakością artykułów publikowanych w danym czasopiśmie. Liczby te zależą często od innych, niekoniecznie naukowych wpływów, podatnych na manipulacje. Wiele bardzo ważnych czasopism matematycznych ocenionych jest nisko, pomimo że są to wiodące czasopisma w danej dziedzinie oraz publikują artykuły najwyższej jakości. Czasopisma, które pobierają opłaty za publikacje, mają często wyższy współczynnik IF mimo, że jakość publikowanych w nich artykułów nie jest wyższa. Oznacza to, że punkty bibliometryczne mogą być kupione przez tych, którzy mają na to środki.
- 3) Publikacje matematyczne mają zupełnie inną naturę niż publikacje z innych dziedzin nauki (w szczególności nauk eksperymentalnych). Użycie bibliometrii oznacza porównywanie jabłek z pomarańczami. Znaczenie publikacji matematycznej jest często odkrywane po wielu latach. Ważne prace są wykorzystywane i cytowane przez dziesięciolecia. Inaczej jest z większością prac w dziedzinach nauk eksperymentalnych, gdzie wyniki są uaktualniane już po kilku latach. Trzeba pamiętać, że matematyczne idee wielkiej wagi (na przykład dające podstawy krytalografii, czy kryptografii) nie cieszyły się olbrzymią popularnością na samym początku, a ich "impact factor" byłby minimalny. Czas recenzji publikacji matematycznej jest zwykle znacznie dłuższy niż pracy z innych dziedzin nauki.
- 4) Bibliometria nie bierze pod uwagę ilości stron danej publikacji (w szczególności przypadająca na autora) oraz czasu i wysiłku włożonego w jej napisanie.
- 5) Odrzucenie czasopism ocenionych poniżej 35 punktów jest losowym wyborem, który działa na niekorzyść matematyki. Wiele ważnych specjalistycznych czasopism matematycznych jest ocenionych poniżej wymaganego progu. Ponadto częste zmiany w rankingu czasopism powodują, że dane czasopismo może szybko spaść poniżej ustalonego progu (nawet w czasie procesu recenzji) co czyni to kryterium nieprzewidywalnym.
- 6) Naukowcy tworzą społeczność opartą na relacjach międzyludzkich (które są niezbędne dla nauki). Decyzje o miejscu publikacji nie zależą tylko i wyłącznie od współczynników liczbowych. Musimy mieć na uwadze jakość naszej pracy oraz grupę naukowców, do której chcemy trafić. Ewaluacja poprzez bibliometrię zmusza nas do porzucenia tradycyjnego podejścia do publikacji wyników i niszczy ten czynnik ludzki. Zmusza nas do dzielenia naszych wyników na części, aby publikować więcej prac. To nie służy interesowi nauki i społeczeństwa. Stanowczo odrzucamy taką presję.
- 7) Użycie tak prymitywnych narzędzi do podziału funduszy na badania nie buduje zgody na Wydziale. Powoduje, że kolega występuje przeciwko

koledze. A przecież powinniśmy współpracować we wzajemnym szacunku i zrozumieniu dla dobra nauki i edukacji. Bibliometria (jak i wskaźnik $N-0$) są powodem obaw i strachu, a to w żaden sposób nie przekłada się na poprawę jakości naszej pracy.

Podsumowując, wierzymy że Matematyka nie powinna być porównywana z Fizyką i Chemią za pomocą prymitywnego narzędzia bibliometrii. Instytut Matematyki Uniwersytetu Śląskiego może być porównany z instytutami matematyki innych uniwersytetów. Przy takim porównaniu nasz Instytut wypada dobrze. W żadnym wypadku nie powinno się używać miar, które nie biorą pod uwagę różnic między dyscyplinami nauki, używają losowych algorytmów i przedkładają krótkotrwały "impact factor" ponad nie podlegający dyskusji, długotrwały impakt badań matematycznych i nauczania.